

[Undervisningsministeren]

der blev sagt nogle rigtige ting om os, der tilhører generationen fra 1968 og sidder som proppen i hullet på alle de gode stillinger, og om de rystelser, det sender op igennem hele uddannelsessystemet og arbejdsmarkedet, således at vi kan forudse, at der i næste årtusinde måske vil blive stor lærermangel og mærkelige skævheder stik modsat dem, vi kender i dag.

Det er jo på mange måder sagen i en nød-deskal. Det er derfor, vi har problemer med at skaffe tilstrækkelig mange job til unge kvinder i dag, for det er specielt kvindeområderne, som er fyldt op med generationen fra 1968. Det er også det, der er årsagen til de store paradoksproblemer og til hele problemet med de videregående uddannelser, som sender et sted mellem 60 og 70 pct. ind i den offentlige sektor. Og dér ved vi jo, at der i de næste mange år, uanset hvem der har regeringsmagten, ikke vil blive ret mange ekstra stillinger.

Jeg starter med det, vi er enige om, for vi kan jo tids nok komme frem til det, som vi har en forskellig vurdering af.

Jeg synes, at hr. Svend Auken er lidt for polemisk, når han beskriver udviklingen på følgende måde: først var der en stor international krise – den holdt så tilfældigvis op lige nøjagtig i 1982, da den nuværende regering trådte til – hvorefter der kun var opgang, hvilket så er årsag til de forskellige forbedringer, den nuværende regering kan pege på. Det er i virkeligheden en ufrugtbar måde at drøfte tingene på. Jeg synes egentlig også, det er lidt forkert over for de unge, for hvad rager det egentlig dem, om nu opgangen begyndte i 1982 eller i 1981 eller i 1983, og om det var den nuværende regerings eller den tidligere regerings skyld? Jeg tror ikke, det interesserer dem ret meget.

Men lad os alligevel bruge et par sekunder på det for hr. Svend Aukens skyld. Han nævner den internationalt stigende ungdomsarbejdsløshed; det er rigtigt, og den er fortsat stigende i det internationale samfund, men i Danmark er den altså drastisk faldende. Det må man dog trods alt tage med som noget positivt i den nuværende situation.

Så nævner han, at der mangler 14.000 lære- og praktikpladser. Nej, det gør der ikke. Jeg har den seneste statistik, og hvis hr. Kaj Poulsen vil holde sig for ørerne, vil jeg godt lige nævne tallene. Der mangler i øjeblikket

på papiret 11.914 pladser, men der ligger på arbejdsformidlingskontorerne 3.753 ubehandlede aftaler, og det vil sige, at det rigtige tal for lære- og praktikpladsmangelen er omkring 8.000. Det er også for mange, og det skal vi have nedbragt, men det er dog noget andet end de 14.000, hr. Svend Auken nævnte.

Fru Elisabeth Bruun Olesen og andre siger, at nu må vi have lovgivning om kvoter og om andet, som kan tvinge erhvervslivet til at tage nogle flere, og her vil jeg gerne citere formanden for Dansk Metalarbejderforbund, Georg Poulsen, som den 31. januar sidste år åbent sagde – og jeg har ikke hørt, han har skiftet mening – at man fra organisationernes side frygter en eventuel lovgivning, idet den kunne få den enkelte mester til at føle, at der var tale om tvang, og dermed i nogen grad fratage ham følelsen af ansvarlighed over for eleverne.

Den bekymring deler jeg helt, for intet ville jo være lettere for regeringen end at lave kvoter og vedtage det ved lov. Så havde vi det problem løst, og det behøvede ikke engang at koste noget. Men det er lettere sagt end gjort, og nu står vi altså med en ganske flot fremgang. Tager vi Georg Poulsens område, er fremgangen på 6,9 pct. Gennemsnittet er 11,1 pct. Meget flot ligger der inden for HK-området en overraskende stigning på 14 pct., på trods af at det i forvejen er det altdominerende område. Jeg kan oplyse, at hovedparten af de ekstra pladser ligger inden for HK-området, hvilket i virkeligheden er overraskende og glædeligt og sandsynligvis er medvirkende til, at tallene for kvinderne ikke er helt så dårlige, som man kunne frygte. Det forholder sig nemlig sådan, at faldet i ungdomsarbejdsløsheden på knap 9.000 fordeler sig med 3.000 hos kvinderne og knap 6.000 hos mændene. Det er en forbedring i forhold til tidligere på året i 1984, og det skal trods alt med.

Jeg tror, jeg hermed har svaret på de ting, som man med rimelighed kunne forlange at jeg skulle kunne svare på.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det er fantastisk, at man nu igen skal høre fra ministeren, at han bliver stødt på manchetterne. Man må efterhånden snart anbefa-